

29 Απριλίου 2016

Συνοδοιπόροι...

/ [Γενικά Θέματα](#)

image not found or type unknown

ceh1cebdcceb8cebfceb4ceadcf83cebcceb7

Είναι στιγμές που νιώθεις

την αγάπη του Θεού μέσω των συνανθρώπων σου.

Εκεί που δεν το περιμένεις

εκεί που νιώθεις μόνος,

με μεγάλο το βάρος της ζωής και των υποχρεώσεων να κυρτώνει τους ώμους σου...

να έρχονται κοντά σου άνθρωποι και να σου απλώνουν το χέρι.

.

Και να παίρνεις τεράστια δύναμη, από το ενδιαφέρον τους και μόνο,

να σηκώνεσαι και πάλι και να συνεχίζεις τον αγώνα.

.

Είναι η πρόνοια του Θεού αυτή

που εκφράζεται μέσω των αδελφών...

.

.

Μια από τις μεγαλύτερες ευλογίες που νιώθω

είναι κάποιοι άνθρωποι που μπήκαν ανέλπιστα στη ζωή μου

και η αγάπη τους εκφράζεται αναπάντεχα μέσα από πράξεις

και μέσα την στήριξη και την αγάπη που προσφέρουν

(όχι μόνο σε εμένα, αλλά και στο περιβάλλον τους.

Γιατί όποιος έχει μεγάλη καρδιά, χωράει μέσα της τον κόσμο όλο...)

.

με πολλή αγάπη , ευχαριστίες και ευγνωμοσύνη

[Αλεξία](#)

.

από ένα αγαπημένο κείμενο: (ολόκληρο [ΕΔΩ](#))

“Καλό είναι στην ζωή μας να έχουμε δίπλα μας έναν άνθρωπο που να σκέφτεται το ίδιο με εμάς...” (γ. Θαδδαίος)

“...Εννοείται πως ο Κύριος μας παρηγορεί κάθε στιγμή, ακόμα και όταν είμαστε μόνο μας και δεν έχουμε κάποιο καλό Χριστιανό δίπλα μας. Επειδή όμως πολλές φορές είμαστε μπερδεμένοι και δεν μπορούμε να καταλάβουμε την παρουσία του Κυρίου, είναι καλό να έχουμε δίπλα μας έναν καλό Χριστιανό που να σκέφτεται όπως εμείς. Ο Κύριος είναι πράος και ήσυχος, η φωνή του δεν είναι θορυβώδης , αλλά ήσυχη και ταπεινή και εμείς, επειδή είμαστε ταραγμένοι, δεν μπορούμε να την ακούσουμε.”

Πηγή: momyof6.wordpress.com